

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg har den Ære for det høje Folketing at fremsætte Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 183 af 14. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare, jfr. Lov Nr. 398 af 17. November 1939 og Lov Nr. 211 af 29. April 1940.

Hensigten med Lovforslaget er at sætte den oprindelige Afdeling af Krigsforsikringen for danske Skibe i Kraft igen. Denne Afdeling maatte standse sin Virksomhed den 9. April 1940, fordi man ikke fandt det forsvareligt at lade Afdelingen fortsætte paa det daværende Garantigrundlag, ogsaa af Hensyn til Konkurslovens Bestemmelser. Det var ikke muligt paa nævnte Tidspunkt at overse, hvilke Tab Begivenhederne den 9. April vilde medføre for den gamle Afdeling, men man maatte regne med, at Tabene blev betydelige og let kunde overstige Garantikapitalen. Under disse Forhold mente man, at det vilde være i Strid med almindelige Konkursregler, hvis Afdelingen fortsatte sin Virksomhed og paatog sig nye Forpligtelser ved Nytegning af Policer.

Efter at Afdelingens Virksomhed var standset, blev der ved Lov af 29. April 1940 oprettet en ny Afdeling af Krigsforsikringen, og denne Afdeling hvilede alene paa Statens fulde og ubegrænsede Garanti og omfattede kun de Skibe, der sejler i hjemlige Farvande.

I øvrigt vil jeg gerne henvise til de meget udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og hvoraf det fremgaar, at den danske Handelsflaade ved Begivenhederne den 9. April blev delt i tre, i Skibstal ulige, men efter Værdierne praktisk talt lige store Grupper, nemlig en Gruppe af Skibe, der ligger herhjemme, og som er forsikrede i den ved Lov af 29. April 1940 oprettede Afdeling, en Gruppe, der blev beslaglagt af engelske og franske Autoriteter, og endvidere en Gruppe, der efter Opfordring fra den danske Regering henligger oplagte eller ubeskæftigede i neutrale Havne, i særlig Grad nordamerikanske Havne.

Forholdene har medført, at Forsikringsforholdene for saavel de under engelsk Flag sejlende danske Skibe som for de i neutrale Havne henliggende Skibe er i høj Grad usikre. Hvad angaar de Skibe, der henligger i amerikanske Havne, ligger Sagen saaledes, at man i Handelsministeriet er af den Opfattelse, at disse Skibe eller i hvert Fald langt de fleste af dem i Øjeblikket maa siges at være uforsikrede mod Krigsrisiko. Det er klart, at denne Situation i det lange Løb er uholdbar for Rederierhvervet, og det

er heller ikke en Situation, man kan se paa fra Statens Side uden Betænkelighed, fordi Bevarelsen af den danske Handelsflaade i saa vid Udstrækning som overhovedet muligt — og i Forbindelse hermed Adgangen til at genopbygge Flaaden — maa siges at være af den allerstørste Betydning for vort Samfund i Tiden efter Fredsslutningen.

Der har derfor i nogen Tid været ført Forhandlinger mellem Handelsministeriet og Dansk Dampskibsrederiforening om dette Spørgsmaal, ligesom Bestyrelsen for Krigsforsikringen for danske Skibe har været taget med paa Raad for at naa til Klarhed over, hvilke Muligheder der var for atter at skabe en Krigsforsikring for de danske Skibe, der ikke kan krigsforsikres i den ved Lov af 29. April 1940 dannede Afdeling af Krigsforsikringen for danske Skibe. Disse Forhandlinger og Overvejelser har resulteret i, at man gaar frem ad de Veje, der er angivet i det foreliggende Lovforslag.

Hovedindholdet af dette er som nævnt, at Krigsforsikringens første Afdeling, den gamle Afdeling, som den kaldes, genoptager sin Virksomhed, men for at dette kan ske, har det været nødvendigt at skaffe forøget Garantikapital for denne Afdeling. Derfor foreslaas det, at Staten forøger sin Hæftelse for Afdelingen med 20 Mill. Kr., altsaa fra de nuværende 40 Mill. Kr. til 60 Mill. Kr., samtidig med at den af danske Redere tegnede Garantikapital forhøjes med 10 Mill. Kr. til 40 Mill. Kr.

Det siger sig selv, at denne Forøgelse af Garantikapitalen ikke betyder nogen absolut Garanti for, at Afdelingen under sin nye Virksomhed vil vise sig under alle Forhold at kunne tilsvare 100 pCt. af sin Forsikringsforpligtelse. Hvis dette Forslag vedtages, vil den samlede Garantikapital for Afdelingen, der i Dag beløber sig til 80 Mill. Kr., forøges til 110 Mill. Kr., men da Værdien af de i Afdelingen forsikrede Skibe, efter at Forslaget er vedtaget, rundt regnet vil andrage 435 Mill. Kr., vil man forstaa, at Situationen ligger saaledes, at hvis samtlige forsikrede Skibe gaar tabt, kan Afdelingen ikke tilsvare mere end ca. 25 pCt. Dividende. Det er i værste Fald, men saa slemt er der forhaabentligt ingen Grund til at tro at det skulde gaa. Selv i det alvorligste Tilfælde kan man temmelig sikkert regne med, at de Skibe, der forliser, medens de sejler under fremmed Flag, vil blive erstattet med et eller andet Beløb af vedkommende fremmede Magt. De Erstatninger, der eventuelt indkommer ad denne Vej, vil naturligvis blive fradraget det Beløb, de paagældende Rederier vil